

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 12 (427)
2023. gada
27. augusts

Padziļināt ticības zināšanas: ticība un prāts

Pirms 25 gadiem – 1998. gada 14. septembrī pāvests Jānis Pāvils II izdeva encikliku “Fides et ratio” (Ticība un prāts), kur izteikts, ka ticība un prāts kā Dieva dāvanas cilvēkam ir, lai varētu pilnveidoties un tuvoties Dievam.

Ticība ir būtiski svarīga

Baznīcas dzīvē, jo būtiska ir atklāsmē dāvātā dāvana, kas ir pats Dievs un kura pieņemama ticībā. Kur vien vājinās uztvere par katoļticības centrālo vietu, tur sākotnējo spožumu zaudē ekleziālā dzīve, kļūstot par sterilu aktīvismu jeb izvēršas politiskā lietderībā ar pasaulīgu pieskaņu. Ja, turpretī, patiesība par ticību vienkārši un izšķiroši nostādīta kristīgās eksistences centrā, tad cilvēka dzīvi atjauno neatslābstoša, neierobežota mīlestība.

Mīlestība, atjaunojot visas lietas, izriet no Dieva Sirds uz Jēzus Kristus Sirdi un caur viņa Garu visur pasaulē. Šī mīlestība rodas no satikšanās ar Kristu ticībā: „Būt par kristietī neizriet no ētiskas izvēles vai cēlas idejas, bet no satikšanās ar

notikumu, ar personu, kas dod dzīvei jaunu apvāršni un izšķirošu virzību” (Deus caritas est, n. 1).

Jēzus Kristus ir personificēta Patiesība, kas pievelk pasauli pie sevis. Gaisma, kas izstaro no Jēzus, ir patiesības spožums. Katra cita patiesība ir fragments Patiesībai, kas ir Kristus, un atsaucas uz viņu.

Jēzus ir polārā zvaigzne cilvēka brīvībai: bez Jēzus tā zaudē virzību, jo, nepazīstot patiesību, brīvība deģenerējas, kļūst izolēta un izvēršas vienīgi sterilā arbitrācijā. Ar Kristu tiek no jauna atklāta brīvība, tā atzīta kā

radīta mūsu labumam un izpaužas karitatīvā darbībā un uzvedībā.

Tāpēc Jēzus dod cilvēkiem pilnīgu iepazīšanos ar patiesību, un viņš nemītīgi aicina tos dzīvot patiesībā. Piedāvāta kā realitāte, patiesība atjauno cilvēku un vienlaikus pārsniedz viņu kā Noslēpums, kas aptver un reizē pārsniedz cilvēka prātīgumu.

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 27. augusts.

Parastā liturģiskā laikaposma 21. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Ainu Ēveli; lūgšana
“Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise Alberta Jodis
nodomā

15.00 Sv. Mise Baibas nodomā

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 28. augusts.

**Sv. Augustīns, bīskaps un Baznīcas
doktors, piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par Jāni Siksnānu

Otrdiena, 29. augusts.

**Sv. Jāņa Kristītāja mocekļa nāve,
piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par + Voldemāru Rožuleju

Trešdiena, 30. augusts.

8.00 Sv. Mise par Rolandu, Jūliju,
Olīviju, Margaritu

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 31. augusts.

8.00 Sv. Mise par Kristīni un Vitāliju

Piektdiena, 1. septembris.

8.00 Sv. Mise par Zemecu dzimtu;
Jēzus Sirsds litānija

Sestdiena, 2. septembris.

8.00 Sv. Mise par Budreviču dzimtas
mirušajiem; Dievmātes litānija

Svētdiena, 3. septembris.

**Parastā liturģiskā laikaposma 22.
svētdiena. Jēzus Sirsds godināšana.
Vissvētākā Sakramenta adorācija.**

8.00 Sv. Mise par + Anastasiju; lūgšana
“Svētais Dievs”

9:30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā sv. Mise par +Andreju
Jodi; Jēzus Sirsds dievkalpojums

15.00 Sv. Mise par Kruskopu ģimeni un
Dāvja veselību

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 4. septembris.

8.00 Sv. Mise par Skaidrīti, ģimeni,
veselību un visu iedzīvi

Otrdiena, 5. septembris.

8.00 Sv. Mise par Jolantu

Trešdiena, 6. septembris.

8.00 Sv. Mise par Ivaru

Ceturtdiena, 7. septembris.

8.00 Sv. Mise par + Ivetu Marnauzu un
viņas ģimeni

**Piektdiena, 8. septembris. V.J. Marijas
dzimšana, svētki.**

8.00 Sv. Mise par Ausmu Kalniņu; Jēzus
Sirsds litānija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406*

Pr. Renārs Birkovs, administrators:

brenars@inbox.lv; mob. 28688843

Šajā dienā var svētīt sējai paredzēto labību un sēklas

Sestdiena, 9. septembris.

8.00 Sv. Mise Marijas nodomā

Svētdiena, 10. septembris. Parastā liturģiskā laikosma 23. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Kalniņu, Apsīšu un Boļšakovu dzimtām; lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Līgu, jaunu darbu iesākot

15.00 Sv. Mise par Nelliju Klauži

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 11. septembris.

8.00 Sv. Mise par aicinājumiem uz priesterību

Otrdiena, 12. septembris.

8.00 Sv. Mise par grēcinieku atgriešanos

Trešdiena, 13. septembris. Sv. Jānis Hrizostoms, bīskaps un Baznīcas doktors, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Savičevu dzimtu

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 14. septembris. Sv. Krusta pagodināšana, svētki.

8.00 Sv. Mise par + Irēnu

Piektdiena, 15. septembris. V.J. Marija, Sāpju Māte, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Stefānijas ģimenes mirušajiem; Jēzus Sirds litānija

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Sestdiena, 16. septembris. Sv. Kornēlijs, pāvests, un sv. Cipriāns, bīskaps, mocekļi, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Puķīšu dzimtu

18.00 Sv. Mise. Dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 17. septembris. Parastā liturģiskā laikosma 24. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi; lūgšana

“Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par Bučinsku dzimtu

15.00 Sv. Mise par Aleksandru, Karīnu un Niklasu Prudņikovičiem

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Ilmāru un Birutu

Blūmiem

Padziļināt ticības zināšanas: ticība un prāts

(turpinājums no 1.lpp.)

Tieši mīlestība uz patiesību vislabāk mudina cilvēka prātu uz neizpētītiem apvāršņiem. Jēzus Kristus, kas ir patiesības pilnība, tuvina sev katras personas sirdi, to paplašina un piepilda ar prieku. Tiešām, vienīgi patiesība var pārņemt prātu un darīt to pilnīgi priecīgu.

Šis prieks vairo cilvēka sirds dimensijas, paceļ to no egoisma šauruma, dara sirdi spējīgu patiesi mīlēt. Šī prieka pieredze aizkustina un pievelk cilvēku uz brīvu adorāciju, ne (verdzisku) kalpisku izstiepšanos uz zemes, bet lai noliektos ar sirsniņu

respektu Patiesības priekšā, ar kuru ir sastapies.

Šādi, kalpošana patiesībai, kas ir liecība par Kristu, kas ir visa patiesība, ir arī kalpošana priekam, un šo prieku Kristus vēlas izplatīt pasaulē: tas ir prieks par ticību viņam, par patiesību, kas nodota tālāk caur viņu, par pestīšanu, kas nāk no viņa. Šo prieku izjūtam savās sirdīs, kad ticībā liecam ceļus, lai pagodinātu Jēzu.

Šī mīlestība uz patiesību arī iedvesmo un virza kristīgo pieeju mūsdienu pasaulei un Baznīcas evaņģēliskos pienākumus. Ar prieku Baznīca pieņem īstos sasniegumus cilvēciskās zināšanās un atzīst, ka evaņģēlizācija pieprasa atbilstoši uztvert tos apjomus un izaicinājumus, kuras stāda priekšā modernās zināšanas. Lielie zinātnes sasniegumi palīdzējuši mums labāk izprast radības noslēpumu, dziļi iezīmējuši visu tautu apziņu.

Tomēr, dažkārt zinātniskie sasniegumi bijuši tik strauji, ka kļuvis ļoti grūti izšķirt, vai tie saskan ar tām patiesībām par cilvēku un pasauli, kuras Dievs ir atklājis. Dažkārt zināmi apgalvojumi zinātniskās zināšanās ir pat pretēji šīm patiesībām. Tas izraisījis zināmu apjukumu starp ticīgiem un arī apgrūtinājis Evaņģēlija sludināšanu un pieņemšanu.

Līdz ar to, katrs pētījums ar mērķi padziļināt zināšanas par prāta atklātajām patiesībām ir vitāli svarīgs pārliecībā, ka „starp prātu un ticību nepastāv nekāda veida sacensība” (Fides et ratio, n. 17).

Jēzus Kristus ir visas radības un visas vēstures Kungs. Ticīgais labi zina, ka „caur viņu un viņam tika radītas visas

lietas... un viņā saturas kopā visas lietas” (Kol 1: 16, 17).

Nemitīgi padziļinot mūsu zināšanas par Kristu (kas ir kosmosa un vēstures centrs), mēs varam norādīt mūsdienu cilvēkam, ka ticība Kristum ir svarīga cilvēka nākotnei: tā īsteno visu, kas ir īsti cilvēcisks. Tikai šajā perspektīvā spēsim pārliecinoši atbildēt tam, kas meklē.

Šis pienākums ir izšķiroši svarīgs tam, lai pasludinātu un nodotu tālāk ticību mūsdienu pasaulē. Pašreiz evaņģēlizācijas pienākums ir steidzama prioritāte un tā prasa līdzīgu iesaistīšanos.

Dialogs starp ticību un prātu, reliģiju un zinātņi ne tikai ļauj, cik iespējams, efektīvi un pārliecinoši norādīt mūsdienu cilvēkiem ticības Dievam prātīgumu, bet arī norādīt, ka galīgais piepildījums katrai īstai cilvēciskai vēlmei atrodams Jēzū Kristū. Šajā ziņā nopietna evaņģēlizācija nevar ignorēt tos jautājumus, kas izriet arī no mūsdienu zinātniskiem un filozofiskiem atklājumiem.

Vēlme pēc patiesības pieder pašai cilvēciskai dabai. Visa radība aicina meklēt tās atbildes, kas paver cilvēka prātu lielajai atbildei, kuru tas vienmēr meklējis un gaidījis: „Kristīgās atklāsmes patiesība atrodama Jēzū no Nācaretes, ļauj visiem cilvēkiem pieņemt savas dzīves noslēpumu. Kā absolūta patiesība tā aicina cilvēkus būt atvērtiem transcendentajam, respektējot to kā radību autonomiju un brīvību. Šajā ziņā ir pilnīgas attiecības starp brīvību un patiesību un mēs izprotam pilnīgo nozīmi Kunga vārdiem: ‘Jūs pazīsiat

patiesību un patiesība darīs jūs brīvus' (Jņ 8: 32)'' (Fides et ratio, n. 15).

Kalpošana ticības pilnībai ir kalpošana patiesībai un, līdz ar to, priekam, kas nāk no sirds dziļumiem, kas plūst no tiem mīlestības dziļumiem, kurus Kristus atvēra ar caurdurto Sirdi uz krusta un kurus viņa Gars izlej pasaulē ar neizsīkstošu nesavtību. Tāpēc doktrinālā kalpošana ir reizē pastorāla, pilnīgi izplatot Dieva gaismu pasaulē. Lai ticības gaisma vienmēr apgaismo jūsu darbu, kā „zvaigzne” vada jūs, palīdz jums vērst pie Kristus cilvēku sirdis!

Svētceļojums uz Lisabonu

No 23.jūlija līdz 11.augustam atrados svētceļojumā uz Pasaules jauniešu dienām (PJD) Lisabonā. PJD tradīciju iedibināja svētais pāvests Jānis Pāvils II 1980. gados, lai veicinātu ticības garu jaunatnes vidū. Parasti PJD notiek reizi divos gados, bet var būt izņēmumi. Iepriekšējās PJD notika Panamā 2019. gadā. Es PJD piedalījos otro reizi, pirmā reize man bija 2011. gadā, kad es kā seminārists piedalījos PJD Madridē.

Šovasar uz Lisabonu braucu jau kā priesteris pavadot Latvijas jauniešu grupu. Braucām ar 2 autobusiem kopā apmēram 100 jaunieši. Ceļš bija tāls, vienā virzienā – vairāk nekā 4000 km, braucām 5 dienas šķērsojot Lietuvu, Poliju, Vāciju, Luksemburgu, Franciju un Spāniju. Ceļā apmeklējām svētvietas – Tezē, Fatimu, Lurdu, nakšņojām

semināros, draudzēs, rekolekciju namos un kopienās.

Jauniešu dienas parasti notiek 2 posmos – vispirms ir sagatavošanās posms, bet pēc tam pašas jauniešu dienas.

Daļa manas Latvijas grupas sagatavošanās posmu pavadīja ar kopienu “Emmanuel” Koimbras pilsētā, bet gados jaunākie, tajā skaitā es- sagatavošanās posmu pavadījām Koimbras diecēzē Febres pilsētiņā, kur vietējie brīvprātīgie mums un dažām citu valstu grupām bija sagatavojuši garīgo, izklaides, sporta un praktisko nodarbību programmu. Sakarā ar to, ka viena no brīvprātīgajām bija pilsētas vadītāja, mums viņas vadībā, piemēram, bija arī praktiskais darbs krāsot mūri ap pilsētas tirgus laukumu.

Sagatavošanās posmā mums bija brīnišķīga iespēja nakšņot pie vietējām ģimenēm. Es ar 2 jauniešiem no Liepājas nakšņoju pie Felisbelas kundzes. Viņa runāja franciski, bet tas mums netraucēja lieliski saprasties.

Noslēdzot sagatavošanās posmu, pa ceļam uz Lisabonu apmeklējām Dievmātes svētvietau Fatimu.

Lisabonā mūsu Latvijas grupu izmitināja kādā skolā diezgan patālu no pilsētas centra. Kopā ar mums šajā skolā bija arī Japānas un Vācijas PJD svētceļnieki. Naktsmītnē pavadījām tikai nakti, jo pa dienu skolu slēdza ciet. Vakaros mēs skolas pagalmā lūdzāmies rožukroni un dziedājām slavēšanas dziesmas. Tas piesaistīja citu valstu jauniešus, kuri nāca klausīties.

Jauniešu dienas ievadīja kopīga Mise lielā pilsētas parkā. Savukārt, no

rītiem 3 dienas nacionālajām grupām bija katehēze un Mise kādā no Lisabonas dievnamiem. Latviešiem palaimējās, jo mūsu tikšanās notika krāšņajā un mājīgajā Eņģeļu Dievmātes baznīcā.

Vakaros notika kopīgie PJD pasākumi, tādi kā Ievadmise, pāvesta sagaidīšana un krustaceļš, Vigīlija.

Pa dienu PJD dalībniekiem bija pieejami plaša garīga un kultūras programma, no kuras man vislabāk palika atmiņā "Aicinājumu tirgus", kur bija iespēja iepazīt neskaitāmas kustības, kopienas un kongregācijas. Bija prieks arī apmeklēt dievnamu, kurš uzcelts vietā, kur piedzima un uzauga visslavenākais portugāļu svētais- Antonijs no Padujas.

Visiem PJD dalībniekiem bija brīvbiļete sabiedriskajā transportā un iespēja saņemt bezmaksas pusdienas un vakariņas dažādās pilsētas ēdnīcās.

Visgrandiozākais un reizē visekstrēmākais PJD pasākums bija pāvesta vadītā vigīlija un noslēguma Mise. Tā notika Težu parkā blakus ievērojamajam Vasko da Gamas tiltam un tajā piedalījās 1,5 miljoni dalībnieku, kuri vigīlijas nakti pavadīja zem klajas debess, guļot uz paklājiņiem guļammaisos.

Kas attiecas uz klimatu, tad pa dienu Portugālē ir patiešām karsts, bet vakaros okeāna iespaidā paliek diezgan vēss. Arhitektūras ziņā Lisabona ir īpatna ar daudzajām ēkām, kuru fasādes ir ar flīzēm. Savukārt no kulinārijas palika iespaids, ka portugāļi ēd daudz maizes izstrādājumus, bet zupas nemaz neēd. Labi, ka bija pieejami dažādi augļi.

Kopumā šis svētceļojums man patika vislabāk ar to, ka varēju pavadīt 20 dienas kopā ar brīnišķīgajiem Latvijas jauniešiem, un ar to, ka varēju atjaunoties savā priesteriskajā aicinājumā.

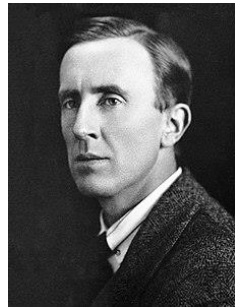
Paldies Katedrāles draudzei par to, ka mani palaida uz šo skaisto svētceļojumu!

Pr. Aivars Līcis

Džona Tolkīna dzimšanai mūžībā – 50

Dzimis 1892. gada 3. janvārī Dienvidāfrikā, no kurienes Anglijā atgriezās trīs gadu vecumā. Baņķieris tēvs cēlies no prūšiem, bija metodists, vēlāk unitariānis, miris 1896. gadā. Māte pievērsās anglikānismam, 1900. gadā kļuva par Romas katoli, šādi atsvešinoties no anti – katoliski noskaņotās ģimenes.

Tolkīns kļuva par Romas katoli astoņu gadu vecumā līdz ar mātes konvertēšanos. 1903. gadā viņš piegāja pie pirmās svētās Komūnijas. Vēl pēc gada māte nomira no diabēta slimības. Viņa bija nokārtojusi Džona un viņa jaunākā brāļa aizbildniecību pie priestera Franča Morgāna. Abi brāļi uzturējās Birmingemas oratorijā, kur no rīta kalpoja pie Svētās Mises, auga kristīgos tikumos.

Mācījies Oksfordā valodniecību un literatūru. 1916. gadā salaulājās ar bērniības draudzeni Edīti, pēc diviem mēnešiem devās Pirmā pasaules kara gaitās. Kara iespaidā Tolkīns sāka izvērst savus uzskatus par mītiem, kuri, viņaprāt, vislabāk, dažkārt vienīgi, spēj izklāstīt citkārt neizpaužamas patiesības. Cilvēku

veidotie mīti var ietvert gan kļūdas, gan patiesās, Dieva mūžīgās patiesības gaismas atspulgus. Mīti pat svārstībās tuvina īstai ostai, kamēr materiālais „progress”, viņaprāt, noved vienīgi bezdibenī un ļaunuma varā. Pagānu mīti atklāj Dieva izpausmes dzejnieku prātošanā, kamēr Kristus dzīve, vēsturiskā un reālā darbība atklāj Dievu kā galīgo Dzejnieku, kas realitāti rada kā īstu dzeju vai patiesu mītu pēc sava attēla.

Šīs filozofiski un teoloģiski mitoloģiskās iezīmes atklājas Tolkīna labi pazīstamajā darbā „Gredzenu pārvaldnieks”, kas uzskatāms par reliģisku un katolisku sacerējumu. Cilvēks atklāts kā radība pēc Dieva attēla: ne tikai kā saprātīgs cilvēks (homo sapiens), bet arī kā ceļinieks (homo Viator), kas radīts ar brīvu gribu, atbildīgs par savu darbību, paklausību vai nepaklausību atbilstoši paredzētam nolūkam – brīvi uzpurēties. Grēka iespaidotajā pasaulē tieši ciešanas un uzticība veicina labo, nevis baudas un pašpiepildījums.

Tolkīns bija valodniecības profesors Oksfordā no 1925. – 1959. gadam. Viņa pazīstamākie rakstu darbi: „Silmariljons” (aizsākts 1917. gadā, publicēts tikai pēc nāves); „Hobits” (1939. g.), triloģija „Gredzenu pavēlnieks” (1954. g.). Tie pauž garīgu pieeju radībai un radošumam: cilvēks radīts pēc Dieva attēla. Ja Dievs ir Radītājs, tad cilvēka radošums kā Dieva dāvana atveido Viņa attēlu mūsos. Ar dāsnumu, atdevi un pazemību Tolkīna darbu katoliskās iztēles varoņi pilnveido sevi un kopienu, kurā tie dzīvo un uzturas.

Būdams pārliecināts Romas katolis, Tolkīns savos darbos iestājas par hierarhiju, kurā Dievam ir pirmā, augstākā „vieta.” Dievs ir Radītājs pat zemes centra un apakšzemes hierarhiskajās sfērās, kurās harmonija tiek izjaukta nepaklausības dēļ. Pret ļaunumu jācīnās nevis ar ļaunumu, bet ar labajiem brālības un sadraudzības spēkiem, kuri nāk no attiecībām ar Dievu, viņa dotajām iespējām būt varonīgam, patiesi gudram un izturīgam.

Džons Tolkīns dzima mūžībai 1973. gada 2. septembrī, taču viņa literārais mantojums rosina aizvien izvērtēt labo un ļauno mūsu cīņu iespējās (sal. „Rīgas laiks”, 2022. gada maijs, 13. – 15. lpp.), tāpat arī atzīt katoliskās ticības iespaidu uz literāro iztēli nezūdošu filozofisko un teoloģisko perspektīvu ietvaros.

No Smelertēva arhīva:

Kāds kādā vācu avīzē bija ievietojis savās slejās vienu sludinājumu un uzaicinājis dažus jaunus cilvēkus, kas gribētu braukt caur Sahāras tuksnesim, varētu piedalīties šai ceļojumā. Tur bija arī piezīme: ceļojums maksā diezgan dārgi un saistīts ar daudz lielām grūtībām. Visiem par pārsteigumu šai ceļojumā pieteicās apmēram 24 jaunieši un nevis kaut kādi vidusslāņa jaunieši, bet no bagātākām ģimenēm. Šie jaunieši devās ceļā uz Sahāras tuksnesi, kur viņi piedzīvoja tā saucamo kataraksis. Kataraksis nāk no grieķu vārda, kā pareizi izrunā nezinu, nozīmē atūrišanu, garīgo skaidrību, garīgās skaidrības iegūšanu un atpūtu. Arī šodien mēs esam šeit, lai mūsu šīnī kataraksis ceļojumā ietu caur Sahāras tuksnesi. Mēs esam iesākuši noskumuši

mēs šo telpu neatstājam un es negribētu, lai mēs arī otrās meditācijas atstātu kā noskumuši semināristi, noskumuši teologi vai kleriki vai kā jūs tagad sauc, bet arī tādi, kas iet uz priekšu un cer, ka Dievs viņus gaida, kuriem ir gaišas acis. Mācieties no Jēzus acīm. Viņam skaidras acis. Viņš skatās caur skaidrām acīm un skatiens Viņa acīs, it sevišķi man ir tā glezna, kas ir arī katedrālē, kur Jēzus Kristus tā mīlīgi skatās. Ejiet uz vienu, otru vai trešo malu, Viņš vienmēr griež tās acis uz Tevi un skatās tev virsū. Mierīgas, gaišas acis, lai redzētu pasaules krāšņumus. Šai pasaulē ir tik daudz krāšņuma, kam paejam garām un neredzam arī šeit, Rīgā. Vai arī kaut kur Latvijas ārēs vai arī Krievijā, Kazahstānā, vai kur citur - no kurienes katrs ir nācis. Vajadzīgs tikai atvērt acis un ar vaļējām acīm caur šai pasaulei.

No rekolekcijām topošajiem priesteriem
1991. gada 14.-16. martā

Vatikāna Dievišķā kulta un sakramentu disciplīnas dikastērijs ir noteicis 4. maiju par svinībām saistībā ar Rīgas Sv. Jēkaba katedrāles iesvētīšanas gadadienu

Redakcijas adrese:
M. Pils 2, Rīga, LV-1050
Tālr.: 28688843
E-pasts: brenars@inbox.lv
Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:
Atbildīgais: pr. Renārs
Datortalikums: pr. Renārs
Metiens: 450 eks.
vestnesitis.wordpress.com

SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBAS

uzsākas svētdien

2023.g. 8. oktobrī, plkst.13.15

SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt kristīti,

pieņemt pirmo Svēto Komūniju

(iet pie Dievgalda),

laulāties, iepazīt vai padziļināt

Katoliskās Baznīcas

ticības mācības pamatus

Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši un

pieaugušie visās vecuma grupās.

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos ir

lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts

cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var

sakristejā vai pie dežurantes.